

**ZARZĄDZENIE MINISTRÓW: SPRAW ZAGRANICZNYCH, HANDLU ZAGRANICZNEGO, ŻEGLUGI
I FINANSÓW**

z dnia 5 kwietnia 1951 r.

**w sprawie wysokości dodatków lokalnych dla pracowników placówek dyplomatycznych, konsularnych,
i handlowych za granicą.**

Na podstawie art. 30 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych i samorządowych oraz przewodniczących organów wykonawczych gmin miejskich i wiejskich (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 39) oraz art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 41) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy niniejszego zarządzenia stosuje się do pracowników państwowych, wymienionych w art. 4 pkt 2—5 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych i samorządowych oraz przewodniczących organów wykonawczych gmin miejskich i wiejskich (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 39), pełniących służbę za granicą.

§ 2. 1. Wysokość podstawowego dodatku lokalnego dla pracowników, wymienionych w § 1 niniejszego zarządzenia, oblicza się w walucie kraju urzędowania przez zastosowanie do kwot złotych, podanych w § 3 uchwały Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 1950 r. w sprawie dodatku do uposażenia pracowników placówek dyplomatycznych, konsularnych i handlowych za granicą (Monitor Polski z 1951 r. Nr A-1, poz. 3), obowiązujących mnożników oraz przez podzielenie otrzymanej kwoty złotych przez średni kurs waluty kraju urzędowania.

2. Wysokość obowiązujących mnożników oraz śred-

nie kursy walut będą podawane przez Ministra Finansów.

§ 3. Oprócz podstawowego dodatku lokalnego, określonego w § 2, przyznaje się pracownikom, wymienionym w § 1, następujące uzupełniające dodatki lokalne:

1) ze względu na rodzinę, który wynosi:

a) w przypadku, gdy żona i dzieci, pozostające na wyłącznym utrzymaniu pracownika, przebywają razem z nim za granicą — 20% na żonę i 10% na każde dziecko; dodatek ten obliczany jest w walucie kraju urzędowania od kwoty podstawowego dodatku lokalnego ustalonego na podstawie § 2 niniejszego zarządzenia oraz od kwot złotych podanych w § 3 uchwały Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 1950 r. (Monitor Polski z 1951 r. Nr A-1, poz. 3),

b) w przypadku, gdy żona i dzieci, pozostające na wyłącznym utrzymaniu pracownika, przebywają w kraju — 40% na żonę i 20% na każde dziecko; dodatek ten obliczany jest tylko od kwot złotych, podanych w § 3 uchwały Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 1950 r. (Monitor Polski z 1951 r. Nr A-1, poz. 3),

2) ze względu na mieszkanie — dla pracowników pełniących funkcje kierowników placówek zagranicz-

nych, o ile nie korzystają oni z mieszkania służbowego — do wysokości 30% podstawowego dodatku lokalnego, ustalonego na podstawie § 2 niniejszego zarządzenia w walucie kraju urzędowania.

§ 4. 1. Dodatek reprezentacyjny, obliczany procentowo w walucie kraju urzędowania od kwoty podstawowego dodatku lokalnego, ustalonego na podstawie § 2 niniejszego zarządzenia, może być przyznany pracownikom, wymienionym w § 1, według grup pracowników, podanych w § 4 uchwały Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 1950 r. (Monitor Polski z 1951 r. Nr A-1, poz. 3), w następujących wysokościach:

- a) w grupie „B—A“ do wysokości 50% podstawowego dodatku lokalnego
- b) w grupie „D—B“ do wysokości 30% podstawowego dodatku lokalnego
- c) w grupie „E—C“ do wysokości 20% podstawowego dodatku lokalnego
- d) w grupie „E—D“ do wysokości 10% podstawowego dodatku lokalnego.

2. Pracownikom, wymienionym w § 1 niniejszego zarządzenia, a pełniącym funkcje kierowników placówek zagranicznych, może być przyznany dodatek reprezentacyjny do wysokości 50% podstawowego dodatku lokal-

nego niezależnie od zaseregowania danego pracownika według § 4 uchwały Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 1950 r. (Monitor Polski z 1951 r. Nr A-1, poz. 3).

§ 5. Dodatki, wypłacone pracownikom, wymienionym w § 1 niniejszego zarządzenia, za czas przed dniem wejścia w życie niniejszego zarządzenia w wysokości nie przekraczającej kwot przewidzianych w §§ 2—4 niniejszego zarządzenia, nie podlegają zwrotowi.

§ 6. 1. Zwalnia się od podatku od wynagrodzeń:

- a) wynagrodzenia w walucie obcej, wypłacane na zasadach §§ 2, 3 i 4 niniejszego zarządzenia,
- b) wynagrodzenia, wypłacone pracownikom, wymienionym w § 1 niniejszego zarządzenia, w czasie do dnia 30 grudnia 1950 r. za czas do dnia 31 grudnia 1950 r.

2. Podatek od wynagrodzeń, wymienionych w ust. 1 lit. b), potrącony przed dniem wejścia w życie niniejszego zarządzenia, nie podlega zwrotowi.

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1951 r.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. S. Wierbliński
Minister Handlu Zagranicznego: T. Gede
Minister Żeglugi: w z. L. Bielski
Minister Finansów: K. Dąbrowski